

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 1.

Tammikuu.

TOIMITTAJAT:

JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG.

Vastaava.

Toim. sihteeri.

1913

XVIII:sta v:sik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta

Sisällys: Väkevä Vapahtaja. — Kirje nuorille kuuromykkille. — Kuuromykkäin oma kirkko Köpenhaminassa. — Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys. — Kirje Vaasasta. — Kirjeitä. — Vastaus ehdotukseen. — Uusi kirjanen. — Tietoja ja kuulumisia. — Huomatkaa.

Väkevä Vapahtaja.

Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja
Luk. 2: 11 v.

Monta sataa vuotta olivat hurskaat ihmiset ikävällä odottaneet tätä ilosanomaa. Mutta Abraham, Iisak, Jaakob, Joosef, Job, Daavid y. m. hurskaat kuolivat näkemättä Vapahtajaa maan päällä. Mutta he tiesivät, että Vapahtaja kerran tulee maan päälle ja he iloitsivat hänen tulemisestaan.

Silloin yht'äkkiä Jouluyönä taivas aukenee. Pimeä yö tulee kirkkaaksi kuin päivä. Jumalan enkeli ilmoittaa paimenille: »*Teille on tänään syntynyt Vapahtaja*».

Tämä oli suurin ilosanoma, mikä koskaan oli ilmoitettu maan päällä syntiinlankeemuksen jälkeen. Kun Aadam ja Eeva tekivät syntiä, niin Jumala ajoi heidät pois Paratiisista ja sanoi heille tämän surusanoman: »*Teidän pitää kuolla*». Nyt ilmoitettiin: »*Te saatte elää*», sillä teille ja kaikille ihmisille on syntynyt Vapahtaja, joka vapahtaa ihmiset synnistä, ja kuolemasta. Tie taivaaseen on taas auki! Kaikki saavat syntinsä anteeksi, jos tahtovat uskoa Jeesukseen.

Ikävöitkö sinä Vapahtajaa? Oletko tuntenut, että synnit ovat niinkuin kahleet, jotka sitovat sinut? Moni ihminen koettaa omilla voimillansa vapauttaa itseänsä synneistä, esim. vihasta, juopoudesta, epäsiiveillisyydestä, valheesta, kateudesta, varastamisesta y. m., mutta hän ei voi voittaa paheitansa. Uudestaan ihminen lankeaa samaan syntiin. Hän on kuin hukkuva, joka koettaa pysyä veden päällä. Ihminen ei voi pelastaa itseänsä. Toisen täytyy se tehdä. Sen tekee Jeesus, sillä hän on Vapahtaja. Tee se tänä päivänä, niin sinä saat tuntea, että hän on väkevä *Vapahtaja*. Silloin sinä iloitset ja sanot: Minulle on syntynyt Vapahtaja. Jeesus on minun ja minä olen hänen!

Oli kerran poika, joka oli hyvin vihainen. Kun hän suuttui, niin hän löi, puri, potki ja huusi. Usein häntä rangaistiin. Silloin hän aina lupasi tulla hyväksi ihmiseksi, mutta hän ei tullut paremmaksi. Hänellä ei ollut voimaa voittaa paha, vihainen luontonsa. Silloin hän kerran ymmärsi, että yksin Jeesus voi auttaa häntä. Hän rukoili Jeesusta auttamaan. Jeesus auttoi häntä. Poika tuli uudeksi ihmiseksi. Kun hän vielä joskus tunsu, että hän vihastuu, niin hän polvistui huoneessaan ja rukoili: »Hyvä Jeesus, tee minut hiljaiseksi ja ota pois paha luonto minusta.»

»*Jeesus pelastaa joka päivä hänen lapsensa heidän synneistään*»
Math. 1: 21 v. Sinäkin voit mennä hänen luoksensa ja sanoa: Minäkin olen sinun lapsesi. Pelasta minut synneistäni. Minä rukoilen sinua. Amen.

On Jeesus nimi suloisin
Taivaassa, päällä maan.
Tää nimi *Jeesus* kaikille
Nyt pelastuksen tuo.

Hän syntikahleet katkaisee,
Ja vangit vapahtaa.
Heikoille voimaa kuiskailee,
Elohon kuolleet saa.

L. J.

Kirje nuorille kuuromykillä.

Kirjoitti km.-opettajatar.

Viime keväänä lähtivät monet kymmenet nuoret kuuromykät kouluista ulos elämään. Koululaisia he olivat siihen asti olleet ja olivat kaikki eläneet jotenkin samallaista, tarkoin järjestettyä elämää kouluissaan. Mutta kouluajan loputtua he hajosivat eri osiin maatamme ja joutuivat erilaisiin oloihin, joissa saavat nyt koetella nuoria voimiansa. Varsinkin näille nuorille tahdon tämän kirjeeni kirjoittaa, joskin mielelläni juttelen muillekin kuuromykillä yhteisistä asioista ja vaikeuksista.

Kun te siirryitte koulusta kukin työhönne, niin huomasitte pian, että tämä oli suuri muutos. Olittehan te ennenkin kesän aikana olleet mukana kotitöissä, mutta se ei vielä ollut oikein kovaa työtä, ja se loppui samassa kun kaunis kesäkin loppui. Sitten lähditte takaisin koulukaupunkiin, rupesitte läksyjänne lukemaan. Toiset lukivat laiskasti, niin että aikaa riitti monelle kaduilla kulkemiseenkin, josta ei ollut mitään hyötyä. Ruokaa saitte kaiket päivät maksutta ja samoin asunnon, jopa pesunkin. Elitte huoletonna elämää, sillä tarpeistanne piti huolta oma kansanne eli Suomen valtio, joka on koulutkin perustanut k.m. lapsia varten. Moni poika ja tyttö ei koulussa oppinut oikein ymmärtämään, että heille siellä annettiin hoitoa ja opetusta *sitä varten*, että he sitten voisivat ajattelevaisina, kunnollisina ihmisinä elää ja toimia niin, että heistä olisi hyötyä muillekin. Lapsellisina monet lähtivät koulusta pois, ajatellen, että nyt tulee hauskaa, kun läksyt loppuvat, eikä opettaja enää käske eikä kiellä. Reippaasti monet teistä kesällä työtä tekivätkin kodissaan tai työpaikoissaan. Kun syksy tuli, ajatteli kuitenkin moni, että mielellään olisi vielä koulussa ollut. Ja nyt tahtoivat oppia nekin, jotka ennen usein olivat läksyjänsä huonosti lukeneet, huolimatta opettajan kehoituksista. Ja tovereita oli ikävä, sillä ei ole niin helppo ja hauska puhua kuulevain kanssa kuin koulutoveriensä kanssa. — Ja vähitellen rupesitte yhä enemmän myös huomaamaan, että omaisenne ja muu kotiväki saavat melkein taistellen kovan työn kautta hankkia itselleen joka-

päiväisen leipänsä. Tuohon työhön ja taisteluun te ette olleet tottuneet, ja se tuntuu sentähden usein kovalle. Tottumaton työn tekijä ei tee hyvästi työtään, vaikka itse usein luulee olevansa taitava. Olitte tyytymättömiä, kun teitä käskettiin tekemään työnne paremmin tai sukkelammin ja kun annettiin pienenlainen työpalkka, vaikka olitte mielestänne jo tehneet »kovasti» työtä. Jos olette omassa kodissanne, ette tavallisesti saa mitään rahapalkkaa, ja siitä on moni nuori ollut pahalla mielellä. Hän ei ole huomannut, että palkka tulee hänelle ruokana ja vaatteina, eikä vielä tiedä, että kodin suoja on kullan kallis. Vanhempain kovan työn kautta on koti perustettu ja hoidettu, ja siihen työhön tulee nyt sinunkin ruveta, jos tahdot elää kunnollisena nuorena ihmisenä. Vanhempain on täytyntä kieltäytyä monesta hauskuudesta ja elää hyvin säästäväisesti, jopa köyhyydessäkin, voidakseen tulla toimeen perheensä kanssa. Sinäkö tahtoisit elää niin kuin rikas elää, jolla on rahaa huviakin varten? Toivon, että koetat tyytyväisenä elää oman kotiväkesi tapaan, kun ajattelet näitä asioita. Hyvien vanhempain mieltä pahoittaa se tytär tai poika, joka tullessaan koulusta kotiin, halveksii ja sanoo huonoksi köyhää kotiansa, jossa ruokapöytä, vuoteet ja koko asunto eivät ole samalaisia kuin kaupunki-kortteerissaan. Parempi on valittamatta ruveta kotia puhdistamaan akkunuoruuduista alkaen, joita äiti ehkä ei ole huomannut pestä, kun hänellä on paljon muuta työtä. Monella tavalla voit tehdä kotisi hauskemman näköiseksi, ja siitä on iloa sekä omaisillesi että itsellesi, jos sen teet ystävällisellä tavalla, silloin kun siihen aikaa riittää eikä sinun tarvitse olla muissa töissä.

Moni nuori on kauan kodissaan, ennenkuin huomaa, että vanhemmat ymmärtävät enemmän kuin hän itse, vaikkakin he eivät ole koulua käyneet, ehkä eivät osaa kirjoittaakaan. Elämässä ovat he kuitenkin oppineet paljon, jota nuori ei vielä ymmärrä, ja pahasti hän tekee, jos ei kunnioita isää ja äitiä, kun he häntä neuvovat.

Joskus k.m. nuorukainen kirjeessään entiselle opettajalleen kertoo omaisistaan pahaa. Joskus on isä tai veli ollut juovuksissa, toisen kerran ovat vanhemmat hänelle suuttuneet ja pahoja olleet, vieläpä kirjoittaa hän, että he »vihaavat» häntä. Tuollaiset kirjeet ovat ikäviä saada, eikä hienotunteinen poika tai tytär sellaisia kir-

joitakaan. On kyllä ikävä nähdä jotakin pahaa kodissaan, mutta ei se parane sillä, että kerrot siitä toiselle, vaikka se olisikin sinun entinen opettajasi. Hän ymmärtää kyllä, ettei isä sinua »vihaa», vaikka hän joskus suuttui sinuun, kun ehkä itse olit ollut huolimaton tai tottelematon. Opettaja tietää, että hän usein itse on käynyt kärsimättömäksi koulussa, vaikka hän koetti olla kärsivällinen ja ystävällinen. Ei se aina helppoa ole, sillä meissä kaikissa on paljon pahaa. Jumala voi antaa meille voimaa voittamaan pahan itsessämme. Häneltä me saamme pyytää tätä voimaa itsellemme ja omaisillemme. Se on paljoo parempi kuin kertoa muille ikävistä kotiasioista.

Kun nuoret ovat muutamia vuosia eläneet kodissaan tai palveluspaikoissaan maalaisten yksinkertaista, työlästä ja yksitoikkoista elämää, niin he siihen tottuvat, eikä se enää tunnu niin raskaalle ja ikävälle kuin alussa. Ei poika opi kilpajuoksussa voittamaan, ellei hän kauan harjoita juoksua; samoin mekään emme opi voittamaan vaikeuksia ja ikäviä, jos emme ponnistaen koeta joka päivä uudestaan voittaa vaikeuksiamme *kärsivällisyydellä, työnteolla ja rukouksella.*

Olen tahtonut kirjoittaa teille suoraan näistä asioista, sillä olen nähnyt, että ensimmäiset vuodet kouluajan loputtua usein ovat nuorelle kovaa oppiaikaa. Muistan myös, kuinka ymmärtämätön minä itse olin, kun lopetin koulun 15-vuotiaana. Olisin mielelläni vielä jatkanut lukemista kaupungissa, ja minusta oli ikävä jäädä kotiin, vaikka minulla oli rakas isä ja hyvä koti. Vasta vähitellen opin mielessäni tyytymään siihen, että sain itsekseni lukemalla etsiä lisätietoja hyvistä kirjoista, joissa niitä onkin niin tavattoman paljon. Mutta sitä en huomannut, että kotonani olisin voinut oppia myös monellaisia töitä, joita en vielääkään osaa.

Olkaa te nyt viisaampia kuin minä olin nuorena ollessani! Ei oppi ojan kaada, vaan siitä on nuorelle hyötyä, kun hän oppii sellaisenkin työn, joka ensin tuntuu vähäpätöiselle ja ikävälle.

Pitkältä olen teille nyt kirjoittanut, ja ehkä toiste kirjoitan vielä toisista asioista, jos tahdotte. Sanotaanhan, että tuumien asiat paranevat.

Lopuksi toivotan teille sydämellisesti *onnellista uutta vuotta!*

Jumalan apu ja siunaus voi aina tehdä päivät ja vuodet meille onnellisiksi.
N. H—s.

Jälkikirjoitus. Muistakaa kirjoittaa entisille opettajillenne!

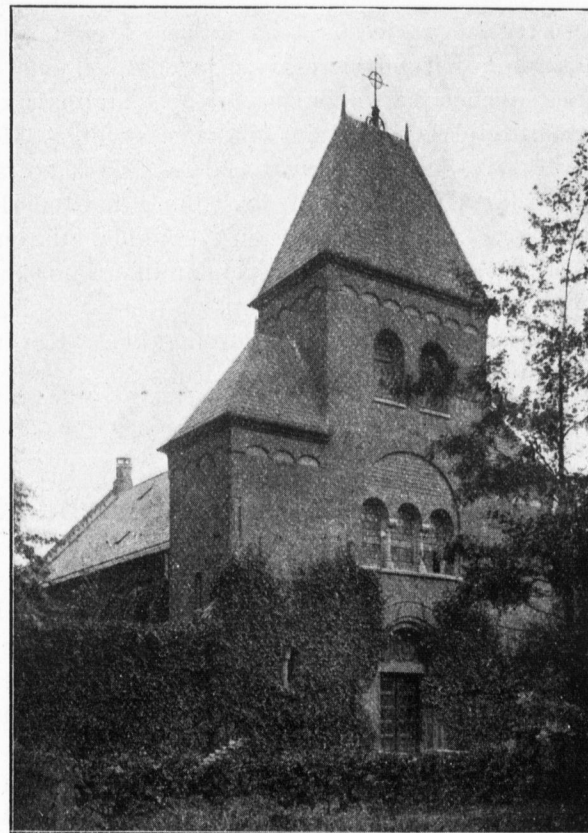
Kuuromykkäin oma kirkko Köpenhaminassa.

Köpenhaminan kuuromykkäin kirkko sisältä.

Tanskan pääkaupungissa, Köpenhaminassa, asuu paljon kuuromytkiä. Ennen ei heillä ollut omaa kuuromytkäin pappia, eikä jumalanpalveluksia heille pidetty. Kerran vuodessa matkustivat Tanskan vanhemmat kuuromytkät koulukaupunkeihinsa jumalanpalveluksiin silloin kun koulujen oppilaat päästettiin H. ehtoolliselle. Vuonna 1900 saivat Tanskan kuuromytkät ensimmäisen matkapapin. Hän asuu Köpenhaminassa ja matkustaa sieltä maaseuduille. Vuonna 1909 saivat kuuromytkät toisen matkapapin, joka asuu Fredericiassa. Alussa ei Köpenhaminan monilla kuuromytkillä ollut omaa huonetta jumalanpalveluksiaan varten. Mutta sitten

rupesivat kuuromytkät monien hyvien ystäviensä avulla puuhaamaan omaa kirkkoa itselleen. Rahaa kerättiin. Sekä valtio, että monet hyvät ihmiset lahjoittivat paljon rahaa kirkon rakennukseen. Eräs korkea herra, oikeusneuvos Schioldan, jonka oma poika

Kuuromytkäin kirkko Köpenhaminassa.

on kuuromytkä, oli hyvin innokas keräämään rahaa ja johtamaan koko kirkon rakennushommaa. Näin saatiin oma pieni, kaunis ja mukava kirkko Köpenhaminan kuuromytkille valmiiksi. Se vihittiin jouluk. 18 p. 1904. Se on rakennettu punaisista tiilistä. Sen ympärillä kasvaa kauniita lehtipuita ja pensaita. Kirkkoon sopii istumaan 200 ihmistä. Penkit ovat asetetut niin, että ne kohoavat

vähitellen toinen toistaan ylemmäksi. Kaikki kirkossa olijat voivat siis nähdä hyvin kun pappi puhuu saarnatuolista. Kirkon seinälle alttarin yläpuolelle on suuri taulu maalattu. Taulussa nähdään Vapahtaja Jeesus istumassa maapallon päällä. Hän ojentaa käntensä siunatakseen kaikkia ihmisiä. Eräälle toiselle seinälle on kivistä veistetty kuva: Jeesus avaa kuuron korvat. Kirkko on kaunis ja hauska. Kirkon vieressä on pienempi huone, sakaristo, jossa pidetään pienempiä kokouksia. Köpenhaminan kuuromyökkäin seurakunta tekee nimittäin vilkkaasti työtä. He pitävät jumalanpalveluksia, he kokoontuvat yhdessä lukemaan raamattua, heillä on kristillinen raittiusseura, kristillinen naisten yhdistys, ja ompeluseura, joka valmistaa vaatteita köyhille kuuromykkille ja heidän lapsilleen joululahjoiksi. Köpenhaminan kuuromykkät harrastavat myös lähetystyötä Grönlannissa, jossa eräs lähetysaarnaja erityisesti etsii ja opettaa kuuromykkiä. Köpenhaminan kuuromykkät antavat rahaa siihen tarkoitukseen.

Turun Kuuromyökkäin Raittiusyhdistys.

Vuosikertomus vuodelta 1912.

Turussa on raittiusyhdistys koettanut opettaa ja kasvattaa kuuromykkiä raittiuteen ja puhtaaseen elämään. Se on kuluneenakin vuonna osottanut, miten raittiuden tie vie onnellisuuteen ja menestykseen. Se on myös näyttänyt, miten jouppouden tie vie köyhyyteen ja kurjuuteen. Sentähden on yhdistys toimeenpannut iltamia. Niitä on ollut vuoden kuluessa seitsemän. Iltamissa on ollut puheita, esitelmiä, kertomuksia, satuja, kuvaelmia ja taikalyhtykuvia. Lisäksi on ollut keskustelua raittiusasioista. Ja yksityisiä raittiusesitelmiä on toisinaan pidetty sekä niistä keskusteltu. Iltamissa ei ole kannettu sisäänpääsymaksua.

Turun kaupungin kuuromykkät eivät ole vielä kaikki raittiita. Mutta juopottelemineen on kuitenkin paljo vähentynyt. Ennen puhuttiin useiden kuuromyökkäin juoppoudesta. Nykyään kuulee heistä sangen vähän. Raittiustyö vaikuttaa tosin hitaasti, mutta varmasti vanhempiin kuuromykkäin.

Maaseudulla on myöskin raittiutta saarnattu. Yhdistyksen stipendiaattina on räätäli Elias Savisaari käynyt viime kesänä Tyrvällä, Alavuudella ja Lapualla. Tyrvällä oli »Heffata» yhdistyksen kokoukseen saapunut yli 40 kuuromykkää ja muutamia kuulevia ihmisiä. Siellä hra Savisaari piti esitelmän väkijuomain vaikutuksesta ihmisen ruumiiseen. Toisen esitelmän hän piti keuhkotaudin vaarallisuudesta. Esitelmän jälkeen hän jakoi ilmaiseksi raittiuslehtisiä kaikille. Alavuudella ja Lapualla piti hra Savisaari samat esitelmät kuin Tyrvälläkin. Huonon ilman tähden oli Alavuudella kuuromykkiä saapunut kokoukseen noin 10 ja Lapualla 12.

Maaseudulla kuuromykkät rakastavat raittiutta. He ovat monta kertaa pyytäneet Turun raittiusyhdistystä lähettämään heille esitelmänpitäjiä raittiusasiasta. Pyyntöjä onkin yhdistys mielellään noudattanut.

Apuu on raittiusyhdistys saanut Turun Säästöpankilta 150 mk. ja Turun kuuromykkäin auttajayhdistykseltä 50 mk. Näistä avustuksista yhdistys kiittää nöyrimmästi aatteensa kannattajia.

Lainakirjastoon on yhdistys saanut lisää kirjoja. Kun se on maksanut jäsenmaksuveroa Raittiuden Ystäville, niin on sille annettu paljo uusia kirjoja. Niitä on saatu 25 kappaletta. Nyt kirjastossa on yhteensä 150 kirjaa. Kirjastoa on hoitanut hra Elias Savisaari.

Raittiuslehtisiä on yhdistys taas, niinkuin ennenkin, antanut ilmaiseksi kuuromykkille. Niitä on ostettu ja jaettu 10 markalla.

Sanomalehtiä on yhdistykseen tullut 4. Uusi *Aura* on saatu lahjaksi ja tilattu on *Kylväjä*, *Terveystoimilehti* ja *Koti*.

Avustuksena voimistelun opettajanpalkkaukseen on yhdistys antanut Turun Kuuromykkäin voimisteluseuralle 15 mk.

Vuokraa on saatu suorittaa 100 mk. vuodessa Turun K.m. yhdistykselle.

Tilit osottavat säästöä edelliseltä vuodelta 271 mk. 15 p., tuloja 221 mk. 45 p. ja menoja 236 mk. 80 p. Säästö vuodelle 1913 siis on 255 mk. 80 p.

Jäseniä oli yhdistyksessä vuoden 1912 alussa 70. Eronnut on yksi jäsen ja uusia jäseniä on vuoden kuluessa tullut 3, joten jäsenluku vuoden lopussa oli 72. Naisia on 40 ja miehiä on 32. Jäsen-

maksu on ollut kaupunkilaisilta 50 p. ja maaseutulaisilta 30 p. Köyhät eivät ole maksaneet jäsenmaksua.

Yhdistyksen puheenjohtajana ja rahastonhoitajana on ollut op. J. K. Palomaa. Varapuheenjohtajana on toiminut puuseppä Armas Vilkki ja kirjuri räättäli Elias Savisaari. Muina jäseninä toimikuntaan ovat kuuluneet rouvat Elin Virtanen ja Aliina Rantanen, neiti Kerttu Ahlqvist sekä räättäli H. Rantanen.

Tilintarkastajina ovat olleet neiti I. Domander ja herra J. Helenius.

Seitsemäs toimintavuosi on nyt yhdistyksen elämässä loppunut. Työ on tänä aikana jatkunut rauhassa keskeytymättä. Kahdeksas vuosi, uusi raittiusvuosi on alkanut. Olkoon se yhtä onnekas vuosi kuin edellisetkin!

Turussa tammikuulla 1913.

Toimikunnan puolesta:
J. K. Palomaa.

Kirje Vaasasta.

On jo kulunut pitkä aika siitä kun viimeksi on ollut Kuuromykkäin lehdessä kirjettä Vaasasta. Tahdonpa sentähden nyt pyytää vähän tilaa arv. lehtemme palstoilla ja kertoa jotakin Vaasan kuuromykkäin elämästä ja puuhista.

Saan siis aluksi mainita, että yhdistyksemme työ on jatkunut hiljalleen eteenpäin. Hartaushetkiin olemme kokoontuneet jokaisena pyhäpäivänä silloin kun pastori Nyman on ollut kotona. Muita kokouksia on pidetty kerran kuukaudessa. Niissä on ollut ohjelmana esitelmiä, kertomuksia, varjokuvia y. m. Ompeluseura on kokoontunut neitien Elli Levonin ja Betty Skinnarin johdolla lauvantai-iltasin.

Huomattavin tapahtuma yhdistyksen elämässä viime vuoden aikana oli ompeluseuran *myyjäiset*. Ne pidettiin marraskuun 30 p. ja onnistuivat oikein hyvin. Ompeluseura oli valmistanut töitä myyjäisiin. Mutta saatiin myös lahjoja. Niinpä Suomalaisen Tyttökoulun 3:n luokan oppilaitten ompeluseura lahjoitti joukon kau-

niita pikku käsitöitä. Myyjäisissä menivät tavarat hyvin kaupaksi. Ja rahallinen tulos oli hyvä. Puhdasta tuloa saatiin 285 mk. 40 p. Samassa tilaisuudessa myötiin erään puolisokean kuuromykän valmistamia korihuonekaluja ja harjoja. Hänenkin tavaransa menivät hyvin kaupaksi ja ansaitsi hän siten hyvät rahat.

Yhdistyksemme on joka vuosi viettänyt erikoisen *joulujuhlan* kuuromykille. Juhlaan ovat kaikki kuuromykät olleet tervetulleita. Yhdistyksen puolesta on tarjottu heille ilmaiseksi kahvia, teetä y. m. Puheita on pidetty, kertomuksia on kerrottu. Ja joulukuusi kynttilöineen on tietysti myös ollut pystytettynä. Sellainen juhla vietettiin taaskin joulukuun 28 p. Ohjelmassa oli nytkin hartauspuhe, jonka piti pastori Nyman, runoja ja kertomuksia, joita viittoivat N. Söyring, A. Håkans ja A. Hallberg. Sen lisäksi saatiin nähdä varjokuvia Davidin elämästä. Niitä näytettiin yhdistyksen omalla varjokuva-koneella. Juhlaan oli saapunut yhteensä 46 kuuromykkää, osa hyvinkin kaukaa maaseudulta.

Vuosikokouksensa piti yhdistyksemme tammikuun 12 p. Siinä toimitettiin tavalliset sellaisen kokouksen tehtävät. Luettiin vuosikertomus, jonka oli kirjoittanut yhdistyksen kirjuri, neiti Elli Levon. Samoin tilit. Tileistä näkyi, että yhdistyksellä on ollut v. 1912 tuloja yhteensä 572 mk. 31 p. sekä menoja 150 mk. 85 p. Säästö tälle vuodelle on siis 421 mk. 46 p. Sitäpaitsi on »Lesken ropo»-kassassa varoja 200 mk. 50 p. Vuosikokouksessa toimitettiin myös vaalit. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen pastori K. A. Nyman. Samoin varapuheenjohtajaksi tehtaalainen N. Söyring, kirjuriksi neiti Elli Levon ja rahastonhoitajaksi neiti Aina Forsberg. Näitten lisäksi valittiin toimikuntaan Axel Gref, Maria Kiviniemi ja Betty Skinnars.

Vielä ansainnee mainitsemista, että yhdistyksellämme nyt on *oma kirjasto*. Suuri se ei vielä ole, ainoastaan 12 suomalaista ja 14 ruotsalaista kirjaa. Mutta aikomus on sitä vähitellen lisätä. Kirjat on koetettu valita helppotajuisia ja muuten kuuromykille sopivia. Ne maksoivat yhteensä 50 mk. Kirjastonhoitajana on N. Söyring.

Uusi vuosi on taas kulumassa. Vanhan vuoden aikana olemme saaneet paljon armoa osaksemme ylhäältä taivaalliselta Isältä. Olkoon hänelle siitä kiitos. Antakoon hän armonsa meille tänä uutenakin vuotena. Suokoon hän, että oppisimme häntä lahjois-

tansa kunnioittamaan ja hänelle elämään. Toivotan lopuksi onnelista uuden vuoden jatkoa Kuuromykkäin lehden arv. Toimitukselle. Samoin lehden lukijoille. Ja piirrän sitten

Kirjeenvaihtaja.

Kirjeitä.

Lappeenrannasta.

Taaskin tulen tervehtimään teitä, rakkaat ystävät, tällä kirjeellä. Olisin käsilläni tervehtinyt teitä, mutta olette kaukana minusta. Nyt tahtoisin kertoa vähäsen itsestäni, kuinka olen viettänyt kesää. Viime kesäkuun alkupäivinä sain käydä Savitaipaleella, kun oli minua pyydetty vieraaksi erään km.-tytön luokse. Hänellä on pieni oma tölli (eli mökki), jossa asuu hänen ijäkkäät vanhempansa ja tämä ainoa tyttö, nimeltä Anna Kylliäinen. Kyllä hänellä on sisaruksia, mutta he ovat kaikki naimisissa paitse tämä jäi yksin kotiinsa, elättäen vanhempiaan, itseään ja varsinkin pikku koiraansa nimeltä »Jalo», jota hän hoiteli niin hellästi. Hän ompeli kotonansa vaatteita vieraille, auttaakseen vanhempiaan sen palkalla. Sen koira on niin viisas eläin, kun se ymmärtää hänen ja minun olevan kuuromykkiä. Suureksi ihmeekseni se ei hauku km.-vierasta, vaan se haukkuu niin kiivaasti kuulevia vieraita, jos he tekevät kiusaa meille. Hänen luonaan sain olla lomalla 2 viikkoa, mutta en saanut levätä, vaan sain virkata sänkypeitepitsiä eräälle neidille, joka on paraillaan Kuopiossa. Myöskin autoin tätä tyttöä ommellessaan vaatteita, kun on ollut kiirettä. Mutta se hauska viittomakieli esti meitä paljon ompelemasta tai virkkaamasta. Tämä tyttö tahtoi tietää km. elämänvaiheista, niin kerroin siitä hänelle viittomalla. Tahdoimme kyllä tehdä työtä ahkeraan, mieleemme teki viitatakin. Se oli muuten hauskaa, vaan työemme kävi hitaasti, vaikka olisi ollut kiire. Kesäkuun eräänä sunnuntaina oli kaunis päivä, jolloin sain käydä tämän tytön kanssa eräässä kylässä, jossa palvelee koulunkäymätön km.-nainen. Mutta kun hän ei ollut kotona, niin käskimme kotiväen sanoa, että hän tulisi joskus arkipäivänä Annan kotiin, että saisimme nähdä hänet. Silloin se nainen tuli käymään A. Kylliäisen luona toisen mykkänaisen kanssa, joka sahaa ja hakkaa puita kylissä ikäänkuin mies. Hän on niin pulskea ja niin vahva, muuten hän näyttää tyhmältä. Sen nimi on Serafiina Kärpänen. Mutta toinen nainen, joka palvelee, nimeltä Anna Valtonen, on luonteel-

taan vakava ja uskovainen. Molemmat ovat koulunkäymättömiä km.-naisia. Tuo, tyhmä nainen sanoi usein käyvänsä tanssissa, iltamissa ja huveissa miehien kanssa. Mutta sanoimme hänelle: »sinä tyhmä nainen». Siitä hän häpesi. Nämät naiset näkivät suureksi ihmeeksensä, kun osasimme lukea, puhella ja kirjoitella kun olemme käyneet koulua. Mutta vakava nainen sanoi itkien: »voi, voi, miksikä vanhempani ei toimittaneet minua kouluun jo pienenä lapsena». Hän sanoi haluavansa käydä koulua, että hän saisi oppia lukemaan, puhumaan, kirjoittamaan y. m. Hän näytti niin surulliselta. He ymmärsivät kumminkin viittomakielen merkkiämme, vaikka eivät olleet käyneet koulua. Kyllä ymmärsimme heidän viittomakieltänsä vaikka viittominen kävi eri tavalla. He käskivät minun kirjoittaa matkapapille, että hän voisi toimittaa heitä kouluun heti tai myöhemmin. Luultavasti he ovat 35 tai 40 vuoden ikäisiä. Se vakava nainen sanoi nähneensä useampia koulunkäymättömiä km., joita löytyy Savitaipaleellakin. Vaan en nähnyt heitä, paitse näitä kahta naista. Nöyrimmästi pyydän teitä, matkapappia, käymään Savitaipaleella, katsoaksenne niitä km. ja myös toimittamaan heitä kouluun, ettei he joutuisi pimeyteen, vaan koulu johtaisi heitä valkeuteen. Kun oli kulunut 2 viikkoa sukkelaan, niin täytyi minun lähteä sieltä takaisin tänne. Olen tehnyt niin ahkeraan käsityökoulun käsitöitä ja ommellut vaatteita vieraille koko kesän aikana. Olen hommannut paljon muutakin. Kiitos Luojuille, että hän on suonut terveyttä ja minua vahvistanut työssä. Täällä kävi usein muultakin km. vieraina. Viime heinäkuun kauniina ja kuumina päivinä sain istua järven rannalla ihailmassa luonnonihanuutta, katselemassa laivojen kulua edestakaisin, uimassa järvessä ja ompelemassa käsitöitä. Usein ajattelin tulevaisuuden päiviäkin. Koko se aika meni rauhallisesti ja varsin hauskasti. Vaan tuntuu niin ikävältä, kun olen ainoa nais-kuuromykkä täällä; muut tytöt ovat poistuneet täältä hakeakseen työtä muualta. Herttainen kiitos siitä Kuopion kuuromykkäinkoulun vuosijuhlan kertomuksesta. Suokaa anteeksi, kun en ennen toivottanut onnea sille vuosijuhlalle. Oli hauskaa lukea siitä kertomuksesta! Lopuksi jätän teidät, rakkaat ystävät, Jumalan silmiin eteen: Kiitos vanhasta vuodesta 1912 ja onnea taas uudelle alkavalle vuodelle 1913.

Lämpimät terveiset lähetän teille kaikille rakkaat ystävät!
Ystävänne
S. M. K—nen.

Vastaus ehdotukseen.

Km. Lehdessä, viime marraskuun numerossa oli »Itsekkään minän» kirjoitus, joka varmaankin teki moneen tämän lehden lukijaan ikävän vaikutuksen. Se kirjoitus ei miellyttänyt meitä, turkulaisia k.mykkiä. Sen johdosta Jouluk. 1 p:nä Turun kuuromykät keskustelivat k.m. yhdistyksessä. Silloin syntyi vilkas keskustelu siitä. Ei kukaan kannattanut »Itsekkään minän» ehdotuksia, vaan häntä pidetään ajattelemattomana ihmisenä, joka tahtoo poistaa lehdestä kirjoitukset urheilusta, k.m. kokouksista, yhdistyksistä ja niiden tuloksista, ynnä »Lesken ropo» laatikkojen tyhjentämisestä. Olemme kiitollisia Km. Lehden Toimitukselle, joka ei noudata »Itsekkään minän» ehdotuksia, vaan toimittaa lehden entiseen tapaan. Jos nämät ehdotukset toteutettaisiin, niin voisi tulla paljon ikävyyttä sekä Toimitukselle, että sen tilaaja- ja lukijakunnalle. Kirjoitukset urheilusta ovat välttämättä otettavat lehteen, sillä tšekäläiset k.m. miehet ovat innostuneita urheiluun. Allekirjoittanut, joka on Km. Lehden asiamies, on tarjonnut edelleen lehden tilauksia uudeksi vuodeksi. Ja monta miestä on sanonut näin: »Minä en tahdo tilata Km. Lehteä, sillä siinä ei enää kerrota paljon urheilusta.» Jos kirjoitukset urheilusta kokonaan poistetaan lehdestä, niin menetämme täällä Turussa ainakin noin 20 tilausta. Tämä on Toimitukselle harmiksi. »Itsekkään minän» mielestä maalaiselämä on kaupunki-elämää parempi kuuromykille. Kyllä kannatamme tätä ja uskomme, että maalaiskuuromykät kyllä tahtovat mielellään lukea tästä lehdestä kaupunkilais k.mykkien urheiluharrastuksista, kokouksista, yhdistyksien toiminnasta ja niiden tuloksista. Mutta heidän kaupunkiin muuttamishalunsa estämiseksi on lehdessä annettava neuvoja, että kaupunkilais-elämä on kallista, huonoa ja vaarallisempaa, kuin maalla, että he oppisivat pysymään maalla. En tahdo kirjoittaa enempää, vaan lopetan kirjoittamisen pyynnöllä, että kaikki hyvät, opettavaiset kirjoitukset ja myös urheiluasiat ovat otettavat K.m. Lehteen.

Turussa Joulukuulla 1912.

—i— —i—i.

Huom.! Toivomme, ettei tästä asiasta enää kirjoiteta sen enempää.

Toimitus.

Uusi kirjanen.

»Sinapinsiemen», raittiuskertomus kuuromykille, kirjoitti O. Reino. Hinta 5 penniä. Suomen Kuuromykkäin Liitto on päättänyt painattaa pikkukirjasia kuuromykille. Nyt on ensimmäinen kirjanen painettu. Se on km. opettajan, hra O. Reinon kirjoittama sievä raittiuskertomus nimeltä »Sinapinsiemen». Siinä kerrotaan kuuromykkä pojasta Antti Mäkelästä, joka oli raitis ja koulusta päästyään perusti kotikyläänsä pienen raittiusseuran »Sinapinsiemenen». Antti Mäkelä oli muutoinkin hyvä, vakava ja siivo nuorukainen, joka teki paljon hyvää toveriensa keskuudessa. Luulemme että kuuromykät voivat tästä kertomuksesta paljon oppia. Se maksaa ainoastaan 5 penniä. Kehoitamme Kuuromykkäin yhdistyksiä maaseuduilla ostamaan tätä kirjaa suuremmissa erissä ja myymään sitä. Kirjaa saa tilata hra J. Sundberg'ilta Yrjönkatu 5, Helsinki.

Tietoja ja kuulumisia.

Kuolleita. Viime syyskuussa kuoli Suojärvellä Kuopion kuurojen koulun ent. oppilas *Anna Bogdanova*. Vainaja oli syntynyt Suojärvellä, kaukana Karjalassa Venäjän ja Suomen rajamailla. Hän kuuluikin kreikkalais-katoliseen uskoon. Kuopion kuurojen koulussa hän oli neiti Anna Nyström'in oppilaana ja pääsi sieltä pois v. 1903. Koulusta päästyään oleskeli hän ensin kotiseudullaan. Mutta levoton luonteensa veti häntä maailmalle. Hän tuli Helsinkiin pesulaitokseen, siirtyi sieltä Tampereelle ja kuljeskeli sitten pitkät ajat levotonni siellä täällä. Ikävä ja surullinen oli hänen elämänsä. Monet kiusaukset kohtasi häntä elämässä ja niihin hän lankesikin. Syntyipä hänelle pieni lapsikin. Matkoillaan sai hän keuhkotaudin, joka kaatoi hänet sairashuoneelle viime keväänä. Hän joutui sairastamaan Sortavalan sairashuoneelle. Siinä oli hänellä aikaa ajatella elämänsä. Jumala puhui hänelle ja opetti häntä. Hän huomasi, että hän ei ollut elänyt oikein. Hän suri syntiänsä ja katui. Hän rukoili ja tunnusti syntinsä. Sairashuoneeltaan kirjoitti hän kauniin kirjeen tuttavilleen. Se kirje on painettu kuuromykkäin lehden elokuun numeroon. Siinä kertoo hän elämästään ja pyytää anteeksi syntejään. Uskomme, että Jumala oli hänelle armollinen ja pelasti hänen sielunsa. — Sairashuoneesta tahtoi hän päästä vielä kotipaikalle

katsomaan pikku lastaan. Kuljettuaan pitkän matkan Sortavalasta Suojärvelle kuoli hän nähtyään kotipitäjänsä ja pikku lapsensa.

*

Viime marraskuun 28 p. kuoli Pietarsaassa km. muurari Johan Petter Höglund 78 vuoden vanhana. Höglund oli käynyt Turun vanhaa koulua Alopaeuksen aikana. Hän oli hiljainen ja ahkera työmies. Viime vuosina sairasteli hän sydäntautia asuen poikansa luona Skutnäsissä Pietarsaaren lähellä. Joulukuun 5 p. siunattiin hän haudan lepoon Pietarsaaren maaseurakunnan kirkossa. Lukuisat kuulevat ja kuuromykät ystävät saattoivat vanhusta viimeiseen leposijaansa.

Joulujuhlia. *Kurikan* kuuromykkäinkoululla vietettiin joulujuhla kuuromykillle Uudenvuoden päivänä. Ohjelmassa oli hartauspuhe, jonka piti pastori Nyman, kertomuksia, joita viittoivat rovastinna Söderman ja neiti Elfving. Rouva Tyyne Söderström (rovasti Söderman vainajan tytär) oli järjestänyt kauniin kuvaelman. Vielä kuului ohjelmaan varjokuvia ja teenjuontia. Saapuvilla oli 40 kuuromykkää.

Porissa pidettiin Auttajayhdistyksen toimesta joulujuhla tammikuun 5 p. Sielläkin oli puheita, varjokuvia, teenjuontia y. m. Lopuksi ilmestyi joulu-ukko ja jakeli joululehtiä ja punaposkisia omenia. 36 kuuromykkää oli juhlassa mukana.

Jatkokurssija Sortavalan seudulla asuville Mikkelin ja Jyväskylän kuuromykkäinkoulun entisille oppilaille pidettiin Suomen Kuuromykkäin Liiton toimesta viime tammikuun 4—12 päivinä. Opettajina olivat hra E. Ahola Mikkelistä ja past. H. Nyberg. Oppilaita oli 20—25, joukossa muutamia vanhoja koulunkäymättömiä mummojakin. Kurssit pidettiin kaupungin kansakoululla ja Evankelisen seurun talolla. Kurssien aikana pitivät muutamat Sortavalan rouvat ja neidit joulujuhlan oppilaille, jolloin heille pidettiin puheita, näyteltiin taikalähdyllä raittiuskuvia, tarjottiin teetä ja omenia, leikittiin y. m. Ja viimeisenä iltana tarjosivat samat rouvat ja neidit vielä kaikille kahvia ja vehnästä. Neiti Hilma Saukko oli toimittanut oppilaille asunto- ja ruoka-paikat y. m. Oppilaat olivat iloisia ja kiitollisia.

Vihittyjä. Tammik. 13 päivänä vihittiin Antreassa kuuromykät Mariana Seppälä Virolahdelta ja Antero Suna Antreasta.

Joulujuhlan viettivät Lahden ympäristön kuuromykät jouluk. 26 päivänä. Tilaisuuteen oli saapunut yli 20 kuuromykkää. Kuusen ympärillä pidettiin puheita, kerrottiin kertomuksia ja lei-

kittiin. Puhujina esiintyivät rouva Hulda Hipeli, neiti Elli Silvander ja past. H. Nyberg.

»**Kuuromykkäin Joulu**»-lehteä myytiin viime joulukuksi noin 4,000 kpl. Parhaimmat asiamiehet olivat: Vihtori Nurmo Hämeenlinnasta, myi 132 kpl., Matti Teitto Lappeenrannasta 130 kpl., Kustaa Somppi Jyväskylästä 104 kpl., Elias Savisaari Turku 100 kpl., Mimmi Vikström Vihti 80 kpl., Lyydia Saastamoinen Kuopio 100 kpl., M. A. Rauta Rovaniemi 170 kpl., j. n. e. Olemme kiitolliset asiamiehillemme y. m., jotka ovat joululehteämme myyneet. — Mutta joululehteä levittäessämme olemme huomanneet hyvin ikäviä asioita muutamissa kuuromykkä-asiamiehissämme. Tahdomme siitä nyt tässä mainita. Muutamat kuuromykät ovat nimittäin hankkineet joululehdelle paljon tilaajia ja keränneet heiltä rahaa. Olemme lähettäneet heille joululehtiä niin monta kuin he pyysivät. Mutta nämä asiamiehet ovatkin tuhlanneet itse rahat, eivätkä ole meille, toimitukselle, maksaneet mitään joululehdistä. Näin on tapahtunut jo edellisinä vuosina. Muutamat asiamiehet ovat tuottaneet meille paljon ikävää mieltä ja vahinkoa. — Myös tänä vuonna ovat muutamat asiamiehet vielä jättäneet joululehdet maksamatta. Jo nyt on aika maksaa. On vaarallista käyttää omiin tarpeisiinsa joululehdistä saadut rahat. Niitä on sitte vaikea maksaa. Kehoitamme kaikkia asiamiehiämme pian maksamaan velkansa meille, muutoin julkaisemme Kuuromykkäin Lehdessä heidän nimensä.

Tampereelta. Marraskuun 24 p. Tampereen Kuuromykkäinyhdistys vietti pienen juhlan sen muistoksi, että 200 vuotta oli kulunut ensimmäisen k-m. koulun perustajan, pappi de l' Epéen syntymästä. Juhlakokous päätti vastaisuudessa ripustaa de l' Epéen muotokuvan yhdistyksen seinälle. —

Joulukuun 15 p. klo 5 i. p. yhdistys järjesti jäsen-iltaman jäsenilleen. Juhlassa oli läsnä lähes 30 k-m. Kokous lausui herra Sundbergin, jonka johtokunta oli pyytänyt kokoukseen saapumaan, tervetulleeksi. Sitten seurasi hänen esitelmänsä pappi de l' Epéen elämäkerrasta, joka oli monelle k. m:lle uutta. Väliajalla juotiin kahvia, jonka jälkeen kertoi hra Sundberg Kuopion 50 vuotta vanhasta k. m. koulusta, viime kesäisestä k. m. kongressissa Tukholmassa käsitellyistä keskustelukysymyksistä y. m. Muutamat viittasivat lyhyitä kertomuksia. Ilta kului hausassa seurustelussa. Monet kotiin lähtiessään kiittivät onnistuneesta jäsen-illasta.

Jouluk. 21 p. klo 6 i. p. yhdistys taas piti joulujuhlaansa entiseen tapaansa yksinkertaisine ohjelmineen. Ohjelmassa oli: puhe »Vapahtajan syntymästä», lausuntoa »kärsivällisestä Saari-

järven Paavosta», »Kustaavan joulunilo kertomus» ja lopuksi hauska joulupukki iloisine poikineen. Juhlissa vallitsi joulutunnelma. —

Tampereella myytiin 300 kpl. »Kuuromyökkäin Joulua». Fanny Lemberg möi 102 kpl., Stiina Anttila 93 kpl., Anton Lehminen 33 kpl. Oskari Louttu 22 kpl., Maria Halkola 16 kpl., j. n. e.

Vuosikokouksensa piti Turun Kuuromyökkäin raittiusyhdistys tammikuun 5 p:nä.

Kokouksessa esitettiin yhdistyksen vuosikertomus, joka on painettuna toisessa paikassa lehteämme. Tilintarkastajain ehdotuksesta myönnettiin toimikunnalle tilivapaus viime vuodelta. Jäsenmaksuna päätettiin kuten ennenkin kantaa kaupunkilaisilta 50 p. ja maaseutuilta 30 p.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi täksi vuodeksi valittiin opettaja J. K. Palomaa.

Toimikuntaan tulivat rouvat E. Virtanen ja A. Rantanen, neiti K. Ahlqvist sekä herrat A. Vilkki, E. Savisaari ja H. Rantanen.

Tilintarkastajiksi valittiin neiti I. Domander ja herra J. Helenius vakinaisiksi sekä varalle neiti A. Euren ja herra E. Manelius.

Huvitoimikuntaan valittiin seitsemän jäsentä ja tämän vuoden ensimmäinen raittiusiltama päätettiin pitää tammik. 19 p:nä.

Uusiksi jäseniksi yhdistykseen hyväksyttiin kaksi kuuromyökkää.

Tietoja kuuromyökistä. Eufemia Pekkala ilmoittaa olevansa palveluksessa Rovaniemellä asioitsija E. Gerström'illä. — Vaasan puuvillatehtaan työhön ovat päässeet kuuromyökät Aliina Iivanainen Tuusniemeltä, Liisa Perälä Lapualta ja Maria Laaksonen Isosta Kyröstä.

Joulujuhla. Turun Kuuromyökkäin yhdistys toimeenpani joulujuhlan Uudenvuodenpäivänä. Läsä oli lähes kuusikymmentä henkeä. Ohjelman alkoi hra J. K. Palomaa, pitäen pitkän tervehdyspuheen ja toivottaen kaikille hyvää, hyödyllistä uutta vuotta. Sitten E. Savisaari teki selkoa Turun kaupungin väkiluvusta ja Turun kuuromyökkäin väkiluvusta vuodelta 1912. Hra A. Vilkki piti puheen. Sitä seurasi rva E. Virtasen ja hra Hytösen joulusadut ja rva A. Rantasen joulukertomus. Miesvoimistelijat voimistelivat hra Kallion johdolla. Väliajan kuluttua näytettiin neljä onnistunutta kuvaelmaa, nimittäin: »Kelloenkelit», »Sairasten lasten joulu», »Vuoden ajat» ja »Ihmisen ikäkaudet». Kaikille tarjottiin kahvia, voileipiä, omenia, karamellia ynnä teetä leipineen. Lopuksi 5 henkeä lauloi »Kansalaislaulun».

Juhla kului hauskasti ja jokainen sai hauskan muiston tästä juhlasta.

Kuuromyökkäin väkiluku Turussa. Vuoden 1912 alussa Turussa oli 91 täysiikäistä k:mykkää. Vuoden 1912 kuluessa on Turusta muuttanut pois 9 k:m., Turkuun on tullut 6 k:m. ja kuollut on 2 k:m. Vuoden 1912 lopussa Turussa asui 86 k:mykkää. Sitäpaitsi Turussa on kymmenkunta alaikäistä k:mykkää, joista 2 käy parhaillaan Porvoon k:m. koulua, 2 Mikkelin koulua ja muutamia käy Turun k:m. koulussa.

Kuollut. Joulukuun 29 p:nä vaipui kuoleman uneen Turun kunnallissairaalaissa k:mykkä räätäli S. L. Sjöström syöpätautiin 46 vuoden ikäisenä. Vainaja oli ollut pari vuotta sairaana, mutta kuitenkin hän jaksoi tehdä vähän työtä ja viimein hän tunsu pääsevänsä pian pois maailmasta. Hän iloitsi päästessään pian Jeesuksen tykö ja vihdoin hän nukkui uskossa Vapahtajaansa. Vainaja haudattiin tammik. 5 p:nä. Häntä jäi suremaan puoliso ja 2 lasta, tytär ja poika.

Kunniapalkinnot kuuromyökille. Tammik. 5 p:nä Äströmin harjatehdas Turussa kutsui tehtaan työväestön juhlaan, jossa soitettiin, laulettiin ja tarjottiin kaikille virvokkeita. Jaettiin 12 kunniapalkintoa uskollisille työläisille uskollisesta palveluksesta. 3 kuuromyökkää saivat myöskin kunniapalkinnot, nimittäin: rouva A. Sundqvist sai kultaisen rintaneulan; hän on ollut tehtaassa yli 11 vuotta. Neiti G. Ahlqvist sai myös kultarintaneulan; hän on ollut työssä yli 10 vuotta. Hra Johan Helenius sai kultataskukellon vitjoiheen; hän on ollut tehtaassa vähä vaille 11 vuotta. Onhan hauskaa nähdä, että k:mykät pysyvät niin kauan samassa työpaikassa, että he voivat saada kunniapalkintojakin. Seuratava esimerkki!

Benhard Kaski Piikkiöstä, on muuttanut puusepän oppiin puuseppämestari Helanderin luo Turkuun.

50 vuotta täyttää tämän tammikuun 16 p:nä hra Henrik Virtanen Turussa. Onnea hänelle päivän johdosta toivottaa Turun k. m. yhdistys.

Joulunviettoa. Turussa olivat kuuromyökät kokoontuneet jouluaattona kuuromyökkäin huoneustoon. Salia valaisi kaunis kuusi ja valkealla pöydällä oli kuvataulu, joka kuvasi Vapahtajan syntymää. Joulupuheen piti neiti L. Sahlberg, joka vanhuudesta huolimatta oli tilaisuuteen tullut. Kaikille tarjottiin kahvia, voileipiä ja joulupuuroa. Juhlissa oli lämmin kodikas joulutunnelma.

Pappi de l'Epeén 200-vuotisjuhlaa vietettiin Turun km-yhdistyksessään. Sali oli tilaisuutta varten juhlapukuun puettu. Peräseinälle oli asetettu pappi de l'Epeén muotokuva. Puheita pitivät rva E. Virtanen, Elias Savisaari, L. Sandell, A. J. Vilkki ja opettaja J. K. Palomaa. Lopuksi 6 naista »lauloi» »Maamme» laulun.

Lahjoitus. Tohtorin rouva Grefberg Helsingistä lahjoitti kuollessaan Helsingin kuuromykkäin yhdistykselle 25,000 markkaa. Tämä jalomielinen lahjoittaja kuoli tammikuussa.

Piirustuskilpailu kuuromykyille. Pohjoismaiden Kuuromykkäin Urheiluliitto julistaa täten yleisen piirustuskilpailun, minkä aiheena on:

1) Kiertokilven suuruus voi olla 60 × 40 cm. 2) Kilvessä olkoon 4:n pohjoismaiden vaakunat. 3) Hinta — hopeasta tehdystä — ei saa kohota yli 200:n kruunun (Smk 280). 4) Piirustuksen suuruus olkoon puoli luonnollisesta koosta. Paperin suuruus saa olla enintään 35 × 25 cm. 5) Joka piirustuksessa olkoon nimi-merkki (salainen) ja joka piirustusta seuratkoon suljettu kirjekuori, missä on tekijän oikea nimi.

Piirustukset ovat lähetettävät osoitteella: Eino Karilas, Iso Roobertinkatu 23, Helsinki, ennen maaliskuun 15 päivää. Palkinnot ovat: I 10 kruunua (Smk. 14), II Smk. 7, III Smk. 7. (Paperin suuruus on lasketun 38 × 25 cm:ksi postissa lähettämisen tähden. Sitä ei saisi taittaa kokoon).

Huomatkaa!

Tämä Kuuromykkäin Lehden ensimmäinen numero lähetetään vielä kaikille viime vuoden tilaajille. Mutta seuraavia numeroita ei lähetetä muille, kuin niille jotka ovat lehden tilanneet täksi vuodeksi, v. 1913. Monet eivät ole vielä uudistaneet tilauksiaan. *Tilatkaa pian Kuuromykkäin Lehti vuodeksi 1913.*